

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie z protestu J. Z.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

J. Z. wniosła w dniu 16 lipca 2020 r. protest wyborczy przeciwko wyborowi A.S.D. na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarżąca, jak wskazała w uzasadnieniu, protest wniosła z powodu nielegalności przeprowadzonych wyborów. W ocenie wnoszącej protest wybory na Prezydenta RP odbyły się w terminie nieznanym w Konstytucji, a ustalonym w akcie prawnym rangi ustawy. Ustawą zaś nie można zmieniać przepisów Konstytucji. Okoliczność ta spowodowana była pandemią Covid-19, która to choroba stanowi zagrożenie dla życia i zdrowia. Jak wskazała skarżąca, władze państwowe zobowiązane były wprowadzić stan wyjątkowy i przedłużyć kadencję Prezydenta do

czasu zwalczania pandemii, jednakże tego nie zrobiły, a co więcej celowo wprowadziły społeczeństwo w błąd zaniżając znaną im liczbę chorych.

Dalej wnosząca protest wskazała, że nie chcą narażać swoje życia i zdrowia nie uczestniczyłam w wyborach, chociaż chciała z tego prawa skorzystać. Tym samym zostałam pozbawiona mojego prawa. Wyżej wymieniona sytuacja w ocenie skarżącej miała wpływ na przebieg głosowania, albowiem oddałaby głos na oponenta A.S.D. Na poparcie podniesionych skarżąca wniosła o przeprowadzenie przez Sąd dowodów z informacji prasowych na temat zagrożenia życia i zdrowia przez Covid-19, zasięgu pandemii i wprowadzenia w błąd obywateli do liczby zachorowani.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest wyborczy J. Z. podlegał pozostawieniu bez dalszego biegu.

Prawo obywatela do wniesienia protestu wyborczego wywodzi się z przepisów konstytucyjnych. Jak stanowi art. 129 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Zasady i tryb organizacji wyborów Prezydenta RP w związku z ogłoszonym stanem epidemii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej reguluje ustawa z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (t.j. Dz.U. 2020, poz. 979, zwana dalej u.wyb.2020). W zakresie nieuregulowanym w ww. ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz. U. 2019, poz. 694 ze zm., zwanym dalej k.wyb.) (art. 1 ust. 2 u.wyb. 2020).

Protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej musi spełniać wymogi przewidziane w art. 82 § 1 k.wyb., aby mógł być przedmiotem merytorycznego rozpatrzenia przez Sąd Najwyższy. Protest wyborczy musi być zatem wniesiony z powodu: dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia

przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Obowiązkiem wnoszącego protest wyborczy zgodnie z przepisami Kodeksu wyborczego jest sformułowanie w nim zarzutów dotyczących naruszenia unormowań zawartych w tymże kodeksie, albo dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom - mające wpływ na wynik wyborów, jak też przedstawienie lub wskazanie dowodów uzasadniających te zarzuty (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2014 r., III SW 8/14, z dnia 24 czerwca 2019 r., I NSW 16/19).

W ocenie Sądu Najwyższego powyższemu obowiązkowi skarżąca nie sprostała. Pomimo stwierdzenia przez skarżącą w uzasadnieniu protestu, że wybory były nielegalne i powołania się na Konstytucję oraz bliżej nieokreśloną ustawę, wnosząca protest nie wskazała, które przepisy w jej ocenie zostały naruszone. Oznacza to, że protest nie spełnia warunków określonych w art. 321 § 3 k.wyb., ponieważ brak w nim skonkretyzowanego zarzutu dotyczącego naruszeń, o jakich mowa w art. 82 § 1 k.wyb. Odnotować przy tym należy, że nie jest rolą Sądu Najwyższego formułowanie i poszukiwanie za wnoszącą protest zarzutów na jakich ma się on opierać.

Zgodnie z art. 322 § 1 zd. 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 322 § 1 zd. 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. i w zw. z art. 1 ust. 2 ustawy pozostawił protest bez dalszego biegu.